

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΗΝ ΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΩΝ
(Κυριακή Τυρινής 1/3/2020)

Σήμερα η Εκκλησία θυμάται την τρομερή τραγωδία, που συνέβη στην ανθρωπότητα στην αρχή της ιστορίας της: την εκδίωξη του Αδάμ και της Εύας από τον Παράδεισο.

Ως γνωστόν, ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από το Θεό ελεύθερος, να ζει σε συνεχή κοινωνία μαζί Του, για να είναι αιώνια ευτυχισμένος. Δυστυχώς όμως, ο άνθρωπος έκαμε κακή χρήση της ελεύθερης βούλησής του και προτίμησε να προσβάλει το Θεό με την παρακοή του και να ακολουθήσει τον αρχέκακο διάβολο, που τον παρέσυρε στην πτώση και την καταστροφή.

Ο Θεός, όπως μας αποκαλύπτει η Αγία Γραφή, από αγάπη, θέλησε από την πρώτη στιγμή να βοηθήσει τον Αδάμ και την Εύα να συναισθανθούν την αμαρτία τους και να μετανοήσουν, για να τους συγχωρήσει. Όμως εκείνοι έμειναν αμετανόητοι, και προσπαθούσαν να δικαιολογηθούν. Ο ένας έριχνε την ευθύνη στον άλλον, για το κακό που συνέβη: ο Αδάμ ρίχνει την ευθύνη στην Εύα, ότι αυτή τον παρέσυρε. Και η Εύα δικαιολογήθηκε ότι "*το φίδι με εξαπάτησε και έφαγα*" (Γέν. 3,13). Η παρακοή τους και η αμετανοησία τους, τους στέρησε τον παράδεισο, δηλαδή την κοινωνία τους με τον Θεό, με συνέπεια ο άνθρωπος να περιέλθει σε τραγική κατάσταση!

Η ζωή τους πλέον άλλαξε τελείως. Η εργασία τους, που μέσα στον παράδεισο ήταν μια ευχάριστη ασχολία, τώρα έξω από τον παράδεισο έγινε κοπιαστική και βασανιστική και με ιδρώτα θα μπορούν να βγάλουν το ψωμί τους. Τα χωράφια γέμισαν αγκάθια και τριβόλια και χρειάζονταν σκληρή εργασία για να καρποφορήσουν (Γέν. 3,18). Με πολλές λύπες από αρρώστιες, θλίψεις, φυσικές καταστροφές, στερήσεις, συνεχείς μέριμνες θα κατορθώνουν πλέον, να εξοικονομούν την τροφή τους όλες τις ημέρες της ζωής τους (βλ. Γέν. 3,18).

Ο Αδάμ και η Εύα, εξόριστοι πια, κάθισαν απέναντι από τον κήπο της τρυφής και θρηνούσαν για το κακό που τους βρήκε. Αναλογίζονταν την πρότερη ευδαιμονία τους, την σύγκριναν με την τωρινή δυστυχία τους, προέβλεπαν το μέλλον ζοφερό και γι' αυτό έκλαιγαν γοερά.

Αλλά και οι απόγονοί τους συνέχισαν ανά τους αιώνες τον θρήνο και τον στεναγμό του Αδάμ.

Γιατί όμως η Εκκλησία μας θυμίζει όλα αυτά τα θλιβερά συμβάντα σήμερα; Την απάντηση δίνει το Συναξάριον της ημέρας: Επειδή ο Αδάμ και η Εύα παρήκουσαν την εντολή του Θεού, δεν νήστευσαν, έφαγαν τον απαγορευμένο καρπό και έπαθαν όλες αυτές τις συμφορές, τα ενθυμούμαστε σήμερα που ετοιμαζόμαστε να εισέλθουμε από αύριο στην περίοδο της νηστείας της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, για να μη ξεχνάμε πόσο ζημιώνονται ψυχικά όσοι δεν υπακούουν στο Θεό και δεν τηρούν τη νηστεία: έτσι ώστε να αποφασίσουμε πρόθυμα να υπακούμε στο θέλημα του Θεού και με χαρά να υποδεχούμε την νηστεία.

Σε αυτό μας παρακινούν και οι ύμνοι της σημερινής ημέρας: Όλοι να σπεύσουμε να υποδεχούμε τον καιρό της νηστείας, υπακούοντες στις εντολές του Ευαγγελίου, ώστε με την τήρηση της νηστείας να γίνουμε ευάρεστοι στο Χριστό και να αξιωθούμε να κατοικήσουμε πάλι στον Παράδεισο (4ον Στιχηρόν Εσπερινού). Και επίσης: Όλοι να ποθήσουμε την εγκράτεια, για να μη θρηνήσουμε έξω από τον Παράδεισο, όπως ο Αδάμ, αλλά να εισέλθουμε στη χαρά του Παραδείσου (Κάθισμα Όρθρου).

Υπάρχουν χριστιανοί που παραθεωρούν και υποτιμούν τη νηστεία, γιατί αυτοί ασχολούνται, τάχα, με υψηλότερα πνευματικά θέματα και δεν τους χρειάζεται η νηστεία. Όμως ο ίδιος ο Ιησούς τήρησε 40 μέρες απόλυτης νηστείας. Οι Άγιοι Απόστολοι και οι πρώτοι χριστιανοί νήστευαν. Ακούσαμε στο σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα τον Κύριο να δίνει οδηγίες πως πρέπει να νηστεύουμε. Με Αποστολικούς Κανόνες καθορίζονται ημέρες νηστείας. Γνωρίζουμε άλλωστε τα θαυμαστά αποτελέσματα που έχει η νηστεία στη ζωή των πιστών. Βεβαίως η νηστεία δεν είναι αυτοσκοπός. Είναι όμως πολύτιμο μέσον για να επιτύχουμε, τους υψηλούς πνευματικούς στόχους

μας. Και τούτο διότι συνδέεται άμεσα με την υπακοή στο Θεό, η οποία μας φέρνει τη χάρη του Θεού, απολύτως αναγκαία για να υποτάξουμε τα πάθη μας, να αποκτήσουμε τους καρπούς του Αγίου Πνεύματος και να φθάσουμε στη θέωση.

Όσοι έχουν λόγους υγείας και σωματικής αδυναμίας, κατά τους Ιερούς Κανόνες της Εκκλησίας, δεν υποχρεούνται να τηρήσουν την καθιερωμένη νηστεία. Με την καθοδήγηση του Πνευματικού τους ρυθμίζεται το θέμα τους ανάλογα με τις δυνατότητές τους. Αλλά και έτσι δεν παραβιάζεται η υπακοή στην Εκκλησία του Χριστού, που είναι το βασικό στοιχείο της νηστείας.

Αδελφοί μου, κατά την Μεγάλη Τεσσαρακοστή που αύριο αρχίζει, προσβλέποντες στον Εσταυρωμένο που υπέφερε, για να ανοίξει σε μας τη θύρα του Παραδείσου, σε ένδειξη ευγνωμοσύνης, ας αποφασίσουμε να Του προσφέρουμε ως θυσία την κατά δύναμη νηστεία μας, με τον τρόπο που Εκείνος μας δίδαξε. Μαζί δε με τη νηστεία τροφής, ας προσφέρουμε στον Ευεργέτη μας Χριστό και την πνευματική νηστεία, όπως τη περιέγραψε ο θεοφόρος Πατήρ Μέγας Βασίλειος: Δεν αρκεί η νηστεία μόνον τροφής...η αληθινή νηστεία - μαζί με την νηστεία τροφής- είναι η αποφυγή του κακού, ο έλεγχος της γλώσσας, η αποφυγή του θυμού, η απαλλαγή από κακές επιθυμίες, κατακρίσεις, ψέμμα και ψεύτικους όρκους" (Μ. Βασιλείου, Περί νηστείας 2, 7. PG 31, 196D).

Είθε με αυτές τις αποφάσεις να μπούμε από αύριο στο "στάδιον των αρετών", και αφού ολοκληρώσουμε με την νηστείαν τα πνευματικά μας αγωνίσματα, να αξιωθούμε, με αγιασμένες ψυχές, να προσκυνήσουμε τα σεπτά Πάθη και την αγίαν Ανάστασιν του Κυρίου μας. Αμήν.